

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 387/2017-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. júna 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], zastúpených advokátom JUDr. Dušanom Divkom, Šoltésovej 346/1, Považská Bystrica, ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky, práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, porušenie § 1 ods. 1 ústavného zákona č. 23/1991 Zb. a základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 36 ods. 1 a 3 Listiny základných práv a slobôd rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8 Co 193/2016 z 29. decembra 2016, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. apríla 2017 doručená sťažnosť [REDACTED]

██████████ a ██████████
██████████ (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietali porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), porušenie § 1 ods. 1 ústavného zákona č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd ako ústavný zákon Federálneho zhromaždenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky (ďalej len „ústavný zákon“), a základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 36 ods. 1 a 3 listiny rozsudkom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 8 Co 193/2016 z 29. decembra 2016 (ďalej aj „namietaný rozsudok“).

2. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia sú nespokojní s rozsudkom krajského súdu, ktorým bol v súlade s § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku potvrdený ako vecne správny rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 25 C 250/2008-331 zo 14. októbra 2015 v spojení s opravným uznesením č. k. 25 C 250/2008-560 z 3. marca 2016. V konaní pred Okresným súdom Žilina sa domáhali sťažovatelia náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom podľa zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom voči žalovanému Slovenskej republike – Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, pričom ich žaloba bola zamietnutá.

3. V sťažnosti sťažovatelia opísali priebeh a výsledok konaní vedených pred Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 12 C 473/92 a sp. zn. 25 C 250/2008 a navrhli, aby ústavný súd rozhodol takto:

„1. Základné právo ██████████, ██████████, ██████████, ██████████, štátny občan SR, ██████████, ██████████, ██████████, štátny občan SR a ██████████, ██████████, ██████████, občan SR na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 3, čl. 20 ods. 1 Ústavy SR a § 1 ods. 1 ústavného zákona č. 23/1991 Zb. a Listiny základných práv a slobôd čl. 11 ods. 1 a čl. 36 ods. 1

a ods. 3 Rozsudkom Krajského súdu Žilina 8Co 193/2016-580 zo dňa 29. 12. 2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 17. 02. 2017 bolo porušené.

2. Zrušuje Rozsudok Krajského súdu Žilina 8Co 193/2016-580 zo dňa 29. 12. 2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 17. 02. 2017.

3. [REDAKČIA], [REDAKČIA], bytom [REDAKČIA]
[REDAKČIA], štátny občan SR, [REDAKČIA], [REDAKČIA], bytom
[REDAKČIA], štátny občan SR a [REDAKČIA],
[REDAKČIA], [REDAKČIA], občan SR
sa priznáva náhrada trov konania a právneho zastupovania v zmysle Vyhl. č. 655/2004 Z. z. v platnom znení.“

II.

4. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

7. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný

súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

8. Predmetom sťažnosti sťažovateľov je námietka porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 listiny, porušenie § 1 ods. 1 ústavného zákona č. 23/1991 Zb. a základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 36 ods. 1 a 3 listiny rozsudkom krajského súdu sp. zn. 8 Co 193/2016 z 29. decembra 2016 z dôvodu nesprávnej aplikácie príslušnej právnej normy a arbitrárnosti namietaného rozhodnutia.

9. Ústavný súd dotazom na Okresný súd Žilina zistil, že vo veci sp. zn. 25 C 250/2008 podali žalobcovia (sťažovatelia) 10. apríla 2017 proti namietanému rozsudku krajského súdu sp. zn. 8 Co 193/2016 z 29. decembra 2016 dovolanie, o ktorom dosiaľ nebolo Najvyšším súdom Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) rozhodnuté.

10. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť musela byť sťažnosť sťažovateľov odmietnutá pre neprípustnosť ako predčasne podaná, pretože o ochrane označených práv, ktorých porušenie namietajú, bude vo vzťahu ku krajskému súdu rozhodovať najvyšší súd ako súd dovolací.

11. Súbežné podanie dovolania a sťažnosti ústavnému súdu totiž navodzuje situáciu, keď princíp subsidiarity vyplývajúci z čl. 127 ods. 1 ústavy síce vylučuje právomoc ústavného súdu, ale iba do rozhodnutia najvyššieho súdu o dovolaní. Tejto situácii zodpovedá aplikácia § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

12. Ústavný súd preto zaujal názor (podobne napr. III. ÚS 109/2010, III. ÚS 114/2010, III. ÚS 199/2010, III. ÚS 7/2014 a iné), že v prípade podania mimoriadneho opravného prostriedku (dovolania) a súbežne podanej sťažnosti ústavnému súdu je sťažnosť považovaná za prípustnú až po rozhodnutí o dovolaní.

13. Ústavný súd sa v daných okolnostiach musel zaoberať aj úvahou, aké dôsledky bude mať pre sťažovateľov prípadné posúdenie dovolania najvyšším súdom ako dovolania neprípustného. Pre tento prípad ústavný súd, majúc na zreteli účel základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru, konštatuje, že v prípade procesného rozhodnutia najvyššieho súdu o dovolaní bude sťažovateľom lehota na podanie sťažnosti ústavnému súdu považovaná za zachovanú aj vo vzťahu k predchádzajúcemu právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu (porovnaj tiež rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 12. 11. 2002 vo veci Zvolský a Zvolská verus Česká republika, sťažnosť č. 46129/99, body 51, 53 a 54). *A contrario* potom platí, že v prípade vecného posúdenia a rozhodnutia najvyšším súdom o dovolaní budú mať sťažovatelia k dispozícii už iba podanie sťažnosti ústavnému súdu pri splnení zákonných podmienok.

14. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa ústavný súd podanou sťažnosťou meritórne nezaoberal, ale podľa zásady *ratio temporis* ju vo vzťahu ku krajskému súdu odmietol ako neprípustnú pre predčasnosť podľa § 53 ods. 1 v spojení s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. júna 2017